

Ο Άγιος Θεόδωρος Αρχιεπίσκοπος Εδέσσης για το τον εκφοβισμό (μπούλινγκ) που υφίστατο που δεν μπορούσε να μάθει γράμματα και πώς το κατάφερε

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ανὴρ ἀπὸ τὴν Ἑδεσσαν, Συμεὼν ὀνόματι, ἔλαβε γυναῖκα καλουμένην Μαρίαν καὶ διήγον ἐναρέτως ἀμφοτέρω. Δὲν ἀπέκτησαν δὲ ἄρρεν τέκνον, μόνον μίαν θυγατέρα, ἥτις ἐγέννησεν ἐμὲ τὸν Εὐδόσιον Ἐπίσκοπον χρηματίσαντα.

Μετέβαινον λοιπὸν λυπούμενοι οἱ ἐμοὶ προπάτορες πολλάκις εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου, δεόμενοι νὰ τοὺς δώσῃ υἱὸν καὶ νὰ τοῦ τὸν ἀφιερώσουν ἐκ νεότητος.

Καὶ μίαν ἡμέραν, ὅπου ἦτο τὸ πρῶτον Σάββατον τῶν ἁγίων Νηστειῶν, ἀπήλθε πάλιν ἡ γυνὴ μετὰ τὸν ἄνδρα τῆς εἰς τὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐδέοντο τοῦ Θεοῦ νὰ τοὺς δώσῃ υἱὸν ὡς ἄνωθεν.

Κατὰ τὴν ἐπομένην νύκτα εἶδον ἀμφοτέρω εἰς τὸ ἐνύπνιον τῶν τὸν Ἅγιον

Θεόδωρον, και ἔλεγε ταύτα προς τον Μέγαν Παύλον· «Ἰδού, μαθητά του Κυρίου, πῶς παρακαλεῖ αυτό το ζεύγος, να γεννήσουν υἱόν· λοιπόν δος εις αυτούς την αίτησιν, συ ὅστις ἔχεις μεγάλην παρρησίαν προς Κύριον».

Ο δε απεκρίνατο· «Ο Κύριος θέλει δώσει εις αυτούς υἱόν τάχιστα, και συ δος εις αυτόν την κλήσιν, ὅτι ὄντως δῶρον Θεοῦ ἔσται το τεχθησόμενον».

Ἡ μεν Μαρία ἐξύπνησε χαίρουσα, και ἔλεγε προς τον ἄνδρα το ὄραμα. Ο δε ἐβεβαίου, ὅτι εἶδε και αυτός τα ὅμοια.

Εἰς ολίγας ἡμέρας συνέλαβεν ἡ γυνή και ἐγέννησεν υἱόν χωρίς λύπην και βάσανον. Ὅταν δε ἐγίνε το τέκνον δύο ετών, το ἔφεραν εις τον Ἀρχιερέα και το ἐβάπτισεν, ὀνομάσας αυτό, ὡς δῶρον Θεοῦ, Θεόδωρον*.

Ὅταν δε ἐγίνε πέντε ετών, τον ἔβαλαν εις τα γράμματα, εις τα ὁποῖα ἔκαμε δύο ἔτη και καν ἓνα μάθημα δεν ἔμαθε. Τον ὠνείδιζον λοιπόν οἱ γονεῖς και οἱ συσχολίται, ο δε διδάσκαλος τον ἐρράπιζεν, ὅλοι δε οἱ ἐπίλοιποι τον ἐνέπαιζον.

Ὅθεν μετέβη μίαν εορτήν, ὅταν ἐμελλε να λειτουργήσῃ ὁ Ἀρχιερεὺς, και ἐκρύβη πρότερον ὑποκάτω εις την ἀγίαν Τράπεζαν. Καθὼς δε ἐλειτουροῦσαν, ἀπεκοιμήθη ὁ Θεόδωρος· και βλέπει ἓνα παιδίον ὠραιότατον, το ὁποῖον του ἔδιδε κηρόμελον, λέγον να γίνῃ Μοναχός και του ἔδωκε ράβδον ποιμαντικήν εις την χεῖρά του.

Τότε ὁ Θεόδωρος ἐγνώρισεν, ὅτι ἦτο ὁ Δεσπότης Χριστός, ὅστις τον ἐχειροτόνησεν Ἀρχιερέα με την ποιμαντορικήν ράβδον ὅπου του ἔδωκεν.

Ὅθεν ἔπεσεν εις τους ἀγίους πόδας του, λέγων· «Εὐλόγησόν με, Δέσποτα, να μάθω τα ἱερὰ γράμματα». Και καθὼς τον ἡυλόγησεν ὁ Κύριος ἐξύπνησε και ἐβγήκεν ἀπὸ την ἀγίαν Τράπεζαν.

Τότε τον ἠρώτησεν ὁ Ἀρχιερεὺς τι ἐζητεῖ ἐκεῖ και του εἶπεν ὅλην την ἀλήθειαν.

Ὅθεν θαυμάζων ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τον ἔκαμεν Ἀναγνώστην· ἀπὸ ταύτην την ὥραν ἐπρόκοπτε με πόσῃν ευκολίαν εις τα μαθήματα, ὥστε δεν ἐχρειάζετο να του το εἰπῇ δεύτερον ὁ διδάσκαλος, ἀλλὰ με μίαν φοράν το ἐμάνθανεν. Ὅθεν ὅλοι τον ἀγαπούσαν και τον ἐφήμιζον δια την φιλομάθειάν του.

Ἐμαθε λοιπόν εις ολίγους χρόνους Γραμματικήν, Ρητορικήν και Φιλοσοφίαν θαυμασιώτατα.

Ὅταν δε ἦτο ετών δεκαοκτώ, οἱ γονεῖς του ἀπέθανον. Ο δε νέος ἐμοίρασεν εις δύο ὅλην την περιουσίαν του, και ἔδωκε το ἓνα μέρος εις την ἀδελφήν αὐτοῦ, και μητέρα μου, τα δε ἐπίλοιπα ἐμοίρασεν εις πτωχοὺς, δεν ἐκράτησε δε τίποτε δια

τον εαυτόν του, αλλ' υπήγεν εις την Αγίαν Πόλιν, προσκυνήσας δε τον Τάφον του Κυρίου, έβρεχεν αυτόν με την ροήν των δακρύων του.

Ομοίως και τον Γολγοθάν και όλους τους άλλους Αγίους Τόπους προσκυνήσας, ήλθεν εις την Λαύραν του Αγίου Σάββα, όπου παρεκάλεσε τον Καθηγούμενον Ιωάννην να τον κάμη Μοναχόν.

Ούτος τον εδίδαξε πρότερον τας τάξεις της μοναδικής πολιτείας με πάσαν ακρίβειαν, και κατόπιν τον έκειρεν, έμεινε δε εις την υπακοήν του υποστηρίζων το γήρας του γέροντος αυτού και ελαφρύνων τους πόνους του. Αυτός δε εβασάνιζε την σάρκα του με τας υπηρεσίας της Μονής και άλλας σκληραγωγίας, την δε ψυχήν έτρεφε με την μελέτην της θείας Γραφής και ανάγνωσιν.

* Πρόκειται για τον μετέπειτα Όσιο Θεόδωρο Αρχιεπίσκοπο Εδέσσης ο οποίος γιορτάζει στις 19 Ιουλίου.

Από τον «Μέγα Συναξαριστή της Ορθοδόξου Εκκλησίας», μήνας Ιούλιος, τόμος ζ'.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)